

Het blijft een spannende bezigheid: mijn snelkoppeling naar earth.google.com aanklikken, de aarde laten draaien tot ik boven Europa navigeer en inzoomen naar waar ik wil landen. Dat kan tot in de tuin thuis in Overijse zijn, omdat in België Brussel en de rand al zeer gedetailleerd tevoorschijn komen. In de oostrand is natuurlijk de luchthaven het herkenningspunt en kun je gemakkelijk de inmiddels beruchte startbanen afbakenen. Maar ik zoek in Zaventem een andere landingsplaats op, zwenk over het centrum, de deelgemeenten Sint-Stevens-Woluwe en Nossigem, om als aan een parachute neer te dalen in het volmaakte ovaal van de renbaan van Sterrebeek, ook een stukje Zaventem.

Van groot naar kort spel in Sterrebeek

binnen een vierkant van sallen stond en waarop de naam van trainer-driver Ludo Laenen prijkte. Die man en zijn zoon waren zoals iedereen daar druk in de weer met het lossen en optuigen van hun paarden, allemaal dravers. Sommigen kregen al een sulky aangespc, anderen werden nog een stal binnengeleid. Het laatste paard in de vrachtwagen was niet meegebracht om te koersen. Het was daarvoor ongeschikt gebreken, geen winner. Zijn eigenaar wilde hem kwijt en Lotte kreeg hem voor een prijke, maar wij wilden die avond het gegeven paard toch eerst in de beek kijken.

Ik heb het vervolg van het verhaal al leren verstaan: het klikte meteen met Gratos, drie jaar oud, voskleurig. Kort daarna kwam Laenen hem lossen in Overijse en als wij nu inzoomen op Google Earth zwenken wij alijd van onze ruïnaar naar zijn weide. Daar, op dat stipe op de wereld, staat Gratos te grazen. En hier, op dit vierkante groen in Sterrebeek, draaide hij voor het eerst zijn mooie kop met de lange witte bies in onze richting.

Sport in nood

Op dat avondje in Sterrebeek ving we een glimp op van de aparte wereld van de paardensport. Die culmineerde hier enkele keren per week zowel in een reeks koersen als in reeksen gevallen van renrijden en geldwinsten. De hippodroom deed aan 'groot spel', paardensport op professioneel niveau, te onderscheiden van het 'klein spel' op hobbyrenbanen overal in het land. Die sector heeft duidelijk een sociaal-economisch en cultuurhistorisch belang, maar verkeert in nood, zei CD&V-er Erik Marthijs in het voorjaar van 2003 in het Vlaams parlement. Hij beschreef die nood als volgt: 'Jaarlijks dragen de paardenrenners bij tot de Vlaamse begroting onder de noemer 'spelen en weddenschapen'. De inkomsten hiervan dalen, want het gaat niet goed met de sport. De paardenrenners waren nochtans één van de meest populaire sporten in België. Waregem Koerse bestaat al van 1847, de renbanen van Sterrebeek, Tongeren en Kuurne hebben eveneens een rijke historische achtergrond. Op 15 jaar tijd daalde de werkgelegenheid binnen de sector met 30%. Momenteel werken er nog meer dan 5.000 mensen in de sector en indirect nog zo'n 8.000 mensen. De inzetten op de wedrennen zijn nog een zesde van vroeger.'

Op het eerste gezicht is hier weinig veranderd. Mocht ik niet weten dat de hippodroom niet meer draait, dan zou ik kunnen denken dat deze voorjaarsdag van 2006 gewoon een dag zonder koers is en dat er hier morgen weer aanloop zal zijn voor de wedrennen 's avonds. Voorbij de poort met haar inkomkiosken sta je voor het ontwaansgebouw dat meer uit glas dan sicc is opgetrokken en schuin tegenover een groter gebouw dat meer gelijke renbaan, en dat vergezichte is groen - gras en denken binnen het ovaal, bomen allerlei er rond en links tot aan de eindert. Maar ik wandel naar rechts, naar het grote complex paardensallen met daarachter de toegang tot de hippodroom voor transportwagens. Ik ben terug op de plaats en keer in gedachten weer naar de najaarsavond van 1997 waarop wij kennismaken met Gratos, onze schat van een paard, de oogappelp van mijn dochter. Lotte, toen veertien jaar oud, stapte die avond geflankeerd door haar ouders op een paardencarrión af die op het gras

DAVID NIELSEN / OLOO

Er werd in 2003 politiek nog volop getijverd voor 'hetzelfde' maatregelen voor de Vlaamse paardenwedstrijden. Maar de Hippodroom van Sterrebeek was toen al een paar jaar fall-lic en de curator had in 2002 van een Britse projectontwikkelaar een megaplan aangereikt gekregen: de vervanging van de renbaan door een skipistische en daarnaast een bioscoop-complex, winkels, horeca, samen goed voor duizenden bezoekers per dag. De inwoners van Sterrebeek schrokken op van dat plan zoals ze waren gaan opschrikken van overvloedige nachtransporten. Geen noot: de ski & aprés-ski werden van de renbaan geschoven. Waarop in het voorjaar 2003, in het kader van dat herstel van de paardensport, opnieuw galoprennen in de hippodroom plaatsvonden. Een heropleving die mistukte, waarna een jaar later de 42 ha recreatiezone met alles erop en eraan openbaar werden verkocht.

Greens en holes

De nieuwe eigenaar van de Hippodroom heet Tensor Fonds, zeg maar Probel - de naam van de Belgische projectontwikkelaar die dat fonds beheert. Dat bedrijf heeft intussen een volgend megaplan voorgesteld en dat is zo natuurlijk als het skipistischeplan kunstmatig was: de omvorming van de Hippodroom tot het Golfrite Centre Sterrebeek. Anne Kenes van Probel zit al achter een bureau in het ontvangengebouw en blijft behalve assistent-manager van het project ook de verantwoordelijke ervan te zijn: iemand die thuis is in de wereld van de paardensport en een liefhebber werd van golf. Ze troont ons mee naar de achterkant van het gebouw, waar aan de rand van de renbaan een reeks groene mat-ten ligt. Daarop sloegen vorige zondag de bezoekers van een openbare dag hun eerste golfballetjes. 'Lengteslaggen,' preciseert Kenes. Ze vertelt enthousiast over de golf-sport (erwijl ze wijzend schetsert wat hier komt: vooraan een oefenterrein met afslagplaats en 'driving range' voor die lengteslagen; daarnaast 'greens' om te leren 'putten', 'kort spel'; daarachter links een 18 holes golfterrein, ook een groen vergezicht tot aan de cinder.

'Het Nederlandstalige karakter van de gemeente moet net zo goed gerespecteerd worden als de plaatselijke fauna en flora'

'We willen het label 'eco-golf' krijgen,' zegt Kenes, wat betekent dat bij de aanleg van het golfterrein de bos- en waterstaat worden onderzocht, de fauna en flora worden gerespecteerd. 'Eco' staat dus voor ecologisch, maar uit het hele verhaal blijkt dat het Golfrite Centre welteverstaan ook een nomisch stevig wordt onderbouwd - het is Probel tenslotte om het winstproces van de investering te doen. In het glazen gebouw komen een cafeteria en restaurant, het grote gebouw eraast wordt een evenementenhall voor bijvoorbeeld beurzen, congressen, feesten. Bijkomende opties zijn: tennisvelden, fit- en wellnessvoorzieningen, een manege met binnen- en buitenpiste, een hotel en - waar nu in een uitloek van het terrein huizen en stallen verkommeren - een wooncomplex. Met dat al worden geen 42, wel 72 ha opgevuld, bijgekochte landbouwgronden inbegrepen. Een uitgebreid recreatieaanbod, zeg dat wel, en dat voor iedereen, beklemtoont Kenes. Ze heeft al gezegd dat golf

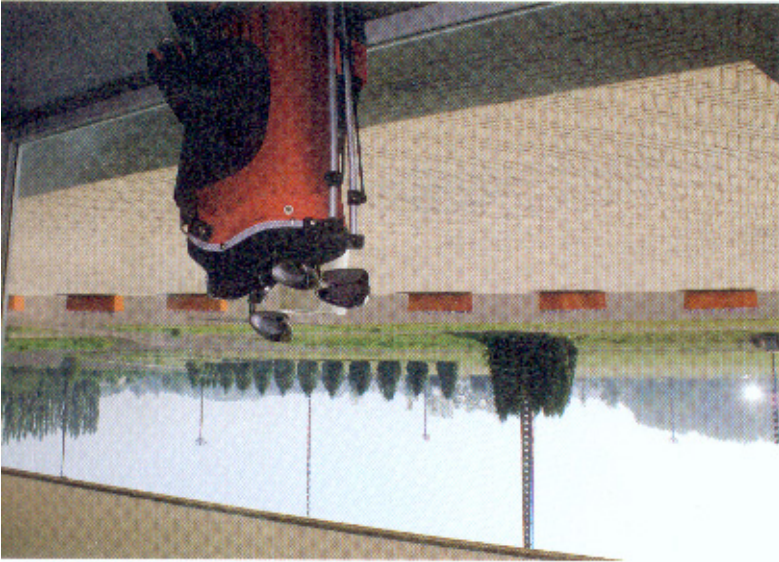
een gezonde sport is die weinig leefstijlgebonden is en voegt daar nog aan toe dat een assortiment golfsacks zeer betaalbaar kan zijn (in de Aldi) en dat ook een gezin dat hier pannenkoeken komt eten zich welkom mag voelen.

Waker blijven

Het klinkt allemaal te mooi om waar te worden en borst in mijn gedachten tegen wat al jaren evident is: de rand trekt rijke, dikwils buitenlandse en geen Nederlandstalige mensen aan en het Golfrite Centre zal dat ook doen. Daar kan Probel weinig aan doen, Anne Kenes helemaal niet. Maar uit alles wat zij vrtendelijk en gedeedeerd zegt, blijkt dat ze maar al te goed beseft wie daar veel aan kan doen: de Vlamingen die hier wonen - wakker volk, zoals in het dossier van de nachtvluchten blijkt. De voorbije openbare dag zijn ze trouwens met velen die eerste balletjes komen slaan, de mensen van Zaventem en de buurgemeenten. De openbare dag was andermaal een initiatief van Sterrebeek 2000, de vereniging die sinds 1971 ongebonden en onafgebroken maakt over de kwaliteit van het leven in de gemeente. Groen, Vlaams en sociaal, meer moet dat niet zijn. 'Het blijft hier groen, een domein van stille recreatie,' zegt Magda Rock van Sterrebeek 2000, maar ze past meteen het drevoudige credo van de drukkinggroep streng toe op het hele Probelplan. Ten eerste moet alles hier gebeuren in overeenstemming met het gewespil en Vlaamse regels allerlei, en het valt nog te bezien of dat wooncomplex (dat bovenaan dien luxueus zou zijn) er dan mag komen. Ten tweede moet het Nederlandstalige karakter van de gemeente net zo goed gerespecteerd worden als de plaatselijke fauna en de flora. Ten derde mag hier geen drempel opgeworpen worden voor de lokale bevolking, imigendeel, en moet die bovendien voor de tewerkstelling worden aangetrokken. De woorden van Rock klinken even mooi en net zo min loos als die van Kenes. Probel weet waaraan het begint, Sterrebeek 2000 weet wat het wil bereiken. Ik neem me voor op mijn beurt waakaam te zijn, hier nog deze zomer een balletje te komen slaan en een pannenkoek te eten die ik in het Nederlandstalig zal hebben besteld.

Zie, ook voor het vervolg van dit verhaal, de voorbeeldige website www.sterrebeek2000.be.

Brigitte Raskin

Ook de gewone man mag hier een balletje komen slaan